

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Ἰούνιος 2017
ἔτος 44ο
ἀρ. φύλ. 703

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Φιλική συνάντηση

Κυριακή 11 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, πλ. Ὁμοιοίας

Θὰ πραγματοποιηθῆ ἐκδήλωση γιὰ τοὺς συνεργάτες καὶ ὄλους ὅσοι βοηθοῦν στὸ μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῶν Ἐπάλξεων.

Θὰ προσφερθοῦν παγωτὸ καὶ ἄλλα κεράσματα. Θὰ ἀκολουθήσῃ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα καὶ θὰ συζητηθοῦν οἱ δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες, οἱ ἀξαναόμενες οικονομικὲς καὶ ἄλλες δυσκολίες ποὺ δυσχεραίνουν τὸ ὅλο ἔργο καὶ οἱ προοπτικὲς ἀντιμετωπίσεώς των. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Ενδιαφέρουσα ὁμιλία

Σάββατο 17 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἴθουσα Ἐπάλξεις, Ζήνωνος 3, πλ. Ὁμοιοίας

Θὰ μιλήσῃ ἡ συγγραφέας καὶ ἐκπαιδευτικὸς κα Πόπη Χαλκιά-Στεφάνου, μὲ θέμα τὴν συμβολὴ τοῦ πατέρα στὴν ὁμαλὴ ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας νὰ παρακολουθήσουν τὴν σημαντικὴ αὐτὴν ὁμιλία. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Προσεχεῖς ἐκδηλώσεις

Σάββατο 24 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ. θὰ πραγματοποιηθῆ πολιτιστικὴ ἐκδήλωση στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων.

Δευτέρα 26 Ἰουνίου καὶ ὥρα 8:00 μ.μ. στὸ προαύλιο τοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Σπυρίδωνος Αἰγάλεω θὰ λάβῃ χώρα μουσικοχορευτικὴ ἐκδήλωση μὲ προσφορὰ παγωτοῦ καὶ ἄλλων κερασμάτων ἀπὸ τὶς Ἐπάλξεις Αἰγάλεω.

Περισσότερες πληροφορίες στὰ τηλ.: 210 5230948, 210 5982573 (γιὰ τὸ Αἰγάλεω), 6936 901606.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἰούνιο, στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμοιοίας, θὰ γίνονται:

Κάθε Σάββατο 7:00 μ.μ. – 8:00 μ.μ. ἐπίκαιρη ὁμιλία καὶ κατόπιν ἡ πρόβα τῆς χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ στίς 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ πρόσωπα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς, παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, μουσικῆς καὶ ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις», τηλ.: 210 5230948, 6936 901606.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἴθουσα «Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ», Αναγεννήσεως 19 (πλησίον Αγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερά Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τὶς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: Ἐπάλξεις Αἰγάλεω, ὑπεύθυνη κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη, ἱατρὸς-θεολόγος, τηλ. 210 5982 573.

Ἡ Ἀποστολικὴ Πολιτεία

Τοὺς θεοφεγγεῖς ἀστέρες, τὶς κιθάρες τοῦ πνεύματος, τοὺς ποταμοὺς τῆς σοφίας καὶ τοὺς ἐνσώματους ἀγγέλους τοῦ σωτηρίου μηνύματος θὰ ἐορτάσωμε καὶ φέτος στὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ μηνός, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες.

Θὰ εὐχαριστήσωμε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, ποὺ ὄχι μόνον μᾶς χάρισε τὴν σωτηρία, ἀλλὰ μερίμνησε νὰ στείλῃ παντοῦ τὰ περιστέρια τῆς εἰρήνης, γιὰ νὰ φανερώσουν μὲ λόγια καὶ ἔργα τὴν ὀρθόδοξη πίστη, τὴν ἀληθινὴ ζωὴ καὶ τὴν δίκαιη καὶ ἀγαπητικὴ πολιτεία, τὴν καινὴ καὶ κοινὴ πολιτεία.

Ἐὰν μάλιστα κάποιος σκεφτῆ τὶς δυσχερεῖς συνθήκες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἔδρασαν οἱ ἥρωες αὐτοί, τότε ὁ θαυμασμός του γίνεται μεγαλύτερος. Γίνεται δὲ ἀκόμη πιὸ μεγάλος, ἐὰν κατανοήσῃ ὅτι τὸ ἔργο τῶν Ἀποστόλων ἦταν τριπλὸ καὶ ὄχι μονοδιάστατο. Ἦταν πνευματικὸ, μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ.



Πρῶτα ἀπὸ ὅλα, κήρυσαν τὴν νέα πίστη, τὴν πίστη στὸν ἕνα Θεό, τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης, σὲ ἀνθρώπους κάθε φυλῆς καὶ γλώσσας μὲ πολλοὺς καὶ ἀλληλοσυγκρουόμενους θεοὺς καὶ θεές. Ἀλήθεια, πῶς μπορούσαν οἱ

ἀνθρώποι νὰ κατανοήσουν ὅτι ὁ ἀληθινὸς Θεὸς δὲν κατοικεῖ σὲ χειροποίητους ναοὺς, οὔτε ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀνθρώπινες θυσίες, γιὰτὶ εἶναι ἀνεπνείστον, θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός; Δὲν θέλει θυσίες ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τοῦ ἀλλὰ αὐτὸς θυσιάζεται γιὰ νὰ τοὺς χάρισῃ τὴν νέα, τὴν αἰώνια ζωὴ.

Ταυτόχρονα ὅμως μὲ τὸ κήρυγμα τῆς ζωογόνου πίστεως οἱ Ἀπόστολοι ἔδειχναν μὲ τὴν ζωὴ των τὰ ἀποτελέσματα τῆς πίστεως αὐτῆς μὲ τὴν ἀγαθότητα, τὴν τιμιότητα, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ἀγιότητα τῆς προσωπικότητός των. Ἦσαν

συνέχεια στή σελ. 2

Ἡ ἐκπολιτιστικὴ διαστάσις τοῦ ἔργου τῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου

Κωνσταντίνου Νιχωρίτη, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Μακεδονίας

Πρὶν ἀποδώσουμε τὴν πρέπουσα τιμὴ καὶ προσκύνηση στὰ πρόσωπα τῶν Θεσσαλονικέων ἀδελφῶν ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου ἀποτιμώντας τὸ ἔργο τους θὰ σταθῶ γιὰ λίγο καὶ στὸν ἐκλεκτὸ τους δάσκαλο, καθηγητὴ καὶ ποδηγῆτη τοῦ ἔργου τους τὸν Μ. Φώτιο:

Ὁ Μέγας Φώτιος ὅταν ἀνήλθε στὸν πατριαρχικὸ θρόνο ἡ δικαιοδοσία του πρὸς βορρᾶ ὀριζετο ἀπὸ τὴν Μακεδονία, τὴ Θράκη καὶ τὴν Κριμαία, ἐνῶ ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν θρόνο ἡ ἱεραποστολικὴ του παρουσία ἐκτεινόταν ἀπὸ τὴν κεντρικὴ Ἑυρώπη μέχρι τὴ Βαλτικὴ καὶ τὸν Βόλγα.

Ἡ συμβολὴ τοῦ μεγαλόπνοου πατριάρχη στὴν ἱεραποστολικὴ αὐτὴ ἐκρηξὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὁποία σφραγίσθηκε κυρίως μὲ τὸ ἔργο τῶν φωτιστῶν τῶν Σλάβων Θεσσαλονικέων ἀδελφῶν Κωνσταντίνου Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, υπῆρξε συγκλονιστικὴ ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἐπιλογή τῶν ἐμπνευσμένων προσώπων, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ μοναδικὴ ἐναρμόνιση τοῦ οἰκουμενικοῦ ἱεραποστολικοῦ σχεδιασμοῦ μὲ τὴ διαχρονικὴ ἀποστολικὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ σχεδιασμός αὐτός ἦταν δικό

τοῦ ἔργου. Οἱ συνεργοὶ του ἀνέλαβαν καὶ ἐκπλήρωσαν μὲ ἐκπληκτικὴ συνέπεια τὸν πολύπλοκο αὐτὸ ἱεραποστολικὸ σχεδιασμό. Αὐτὴ ἦταν ἡ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ πατέρας τους Λέων καταγόταν ἀπὸ εὐγενὴ καὶ πλούσια οἰκογένεια καὶ κατεῖχε τὸ στρατιωτικὸ ἀξίωμα τοῦ δρουγαρίου. Ἦταν δηλαδὴ διοικητὴς τοῦ δροῦγου, ποῦ ἀντιστοιχοῦσε στὴ σημερινὴ μεραρχία, καὶ βρισκόταν ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ στρατηγού. Σὲ κάποια πηγὴ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τῆς μητέρας του ποῦ τὴν ἔλεγε Μαρία. Ἡ εἶδηση αὐτὴ κατὰ τὴ γνώμη μου εἶναι μεταγενέστερη. Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς τους ἀπέκτησαν ἐπτὰ παιδιά.

Ὁ Μεθόδιος γεννήθηκε περίπου τὸ 815 μ.Χ. Ἦταν μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του Κωνσταντῖνο-Κυρίλλο (826/827), ἀλλὰ δὲν ἐπιδόθηκε, ὅπως ἐκεῖνος, σὲ επίπονες σπουδές. Οἱ γονεῖς του φαίνεται ὅτι τὸν προόριζαν γιὰ τὴ διοίκηση. Οἱ νομικοὶ τὸν ἀγαποῦσαν ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία καὶ μιλοῦσαν γι' αὐτὸν μὲ μεγάλη ἐκτίμηση. Ὁ ἴδιος ὁ Αυτοκράτορας ἐκτίμησε τὶς ικανότητές του καὶ τὸν διορίσε διοικητὴ σὲ μιὰ σλαβικὴ ἀρχοντία. Οἱ εἰδικοί δὲν συμ-

συνέχεια στή σελ. 4

Κύπρος, ἡ αἰεὶ Ἑλλάς

Εἰσήγησις τῆς κ. Σοφίας Μπεκρῆ, φιλολόγου, στὴν Ἐκδήλωση Μνήμης, Τετάρτη 29 Ἀπριλίου στίς «Ἐπάλξεις»

2^ο μέρος

Ἀπὸ τὸ 1489 καὶ ἐξῆς τὸ νησί ἐνετοκρατεῖται, συνεχίζοντας τὴν φεουδαρχικὴ του ὀργάνωση. Τὸ τέλος τῆς Ἑνετοκρατίας σημειώνεται, ὅταν οἱ Τούρκοι καταλαμβάνουν τὸ νησί τὸ 1571. Τότε ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀνερχόταν σὲ 200.000, ἐνῶ ὁ τουρκικὸς δὲν ξεπερνοῦσε τὶς 2.500.

Ὅταν ξεσπᾷ ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάσταση τὸ 1821, οἱ τουρκικὲς ἀρχὲς πρὸς ἀποφυγὴ πιθανῆς ἐξεγέρσεως προβαίνουν σὲ σφαγὴ κληρικῶν, ὅπως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κυπριανοῦ, καὶ προκρίτων. Πολλοὶ Κύπριοι καταφεύγουν στὴν ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα καὶ συμμετέ-

συνέχεια στή σελ. 3

Αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας

β' μέρος

Πάνω στὰ εἰρήπια λοιπὸν τοῦ Βυζαντίου, ποῦ καταστράφηκε ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο Σεπτίμιο Σεβήρο, ὁ Κωνσταντῖνος, ἐπεκτείνοντας τὴν περιοχὴ στὸ δεκαπλάσιο, καὶ περιβάλλοντάς τὴν μὲ γάλα τείχη, ἔχτισε τὴν νέα πόλη, τὴν ὁποία ἐγκαινίασε τὸ 330 μ.Χ., ὀνομάζοντάς τὴν Νέα Ρώμη. Καὶ γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ κανένα ἴχνος εἰδωλολατρίας, ὁ Κωνσταντῖνος λάμπρυνε τὴν νέα πόλη μὲ πολλοὺς ναοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ πιὸ ἐπίσημος ἀφιερώθηκε στὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς τρισυπόστατης Θεότητος μὲ τὴν αἰώνια Σοφία. Ἀκολουθοῦσε ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Εἰρήνης καὶ ὁ ναὸς τῶν δοξασμένων Ἀποστόλων.

Ἡ μητέρα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, Αὐγούστα Ἑλένη,

συνέχεια στή σελ. 2

Κύπρος, ή άει Έλλάς

συνέχεια από τη σελ. 1

χουν σ' όλα τα μέτωπα του αγώνα. Αξιοσημείωτο είναι πάντως πώς Έλληνες και Τούρκοι συνεργάστηκαν πολλές φορές, για να εκδιώξουν τον κοινό όθωμανικό τύραννο. Βεβαίως, και αυτοί που ονομάζονται Τουρκοκύπριοι δεν είναι καθαρώς Τούρκοι αλλά θύματα βίαιου ή έθελοντικού εξισλαμισμού, γι' αυτό και ή συντριπτική τους πλειοψηφία μιλούσε και μιλά (οί γεροντότεροι πλέον) την ελληνοκυπριακή διάλεκτο.

Κατά τον Καποδίστρια, τὰ σύνορα του μελλοντικού ελληνικού κράτους θὰ μπορούσαν να περιλαμβάνουν και την Κύπρο. Όμως, άλλα τὰ σχέδια των μεγάλων (Άγγλων, Γάλλων, Γερμανών), που στα πλαίσια του Ανατολικού ζητήματος εκδηλώνουν ενδιαφέρον για τὸ νησί. Έτσι, στο Συνέδριο του Βερολίνου τὸ 1878 ή Κύπρος παραχωρείται μυστικά στους Άγγλους, με ἀντάλλαγμα τὴν παροχή βοήθειας στους όθωμανούς σὲ περίπτωση όρωσικής καθόδου. Οί Άγγλοι από τὴν ἀρχή δεν εἶναι διατεθειμένοι να ἐνθαρρύνουν καμμία αλυτρωτική ἐνέργεια των Κυπρίων, ἀντίθετα ὑπονομεύουν κάθε ἐνωτική προσπάθεια με τὴν Ελλάδα. Μόνον σὴν διάρκεια του α' Παγκοσμίου πολέμου, για να πιέσουν τὴν Ελλάδα να τεθὴ στο πλευρὸ τῆς

Ἀντάντ, τῆς προσφέρουν ὡς δέλεαρ τὴν Κύπρο, ὁ διαταγμὸς ὅμως του τότε κυβερνήτη Ζαΐμη προκάλεσε τὴν ἀνάκληση τῆς προσφοράς και τὴν σκληρὴνση τῆς βρετανικῆς διοικήσεως, που ὠδήγησε σὴν ἐξέγερση του 1931.

Μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιο πόλεμο οί Κύπριοι, που πολεμοῦν στο πλευρὸ των Ἑλλήνων, ἀναθαρρεύουν και ἐλπίζουν ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰ θὰ ἱκανοποιηθὴ ὁ πόθος τους για ἔνωση με τὴν Ελλάδα. Ἐξ ἄλλου, ή ἔθνολογική σύσταση του πληθυσμοῦ πρὶν και μετὰ από τὸν πόλεμο παραμένει σταθερή: 79,5% Ἑλληνορθόδοξοί Κύπριοι, 18,5 Κύπριοι-Μουσουλμάνοι και 2% Ἀρμένιοι και Μαρωνίτες. Έτσι, στο δημοψήφισμα που διοργανώνει ή Ἐκκλησία τὸ 1950 96% των Κυπρίων ψηφίζουν ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως, γεγονός που δηλώνει ὅτι και πολλοί Μουσουλμάνοι Κύπριοι προτιμοῦσαν τὴν ἔνωσή τους με τὴν Ελλάδα, παρὰ τὴν βρετανική ή τουρκική κυριαρχία. Οί Άγγλοι συνεχίζουν να ὑπονομεύουν τὴν ἐνωτική προσπάθεια και ή Ελλάδα μόλις τὸ 1954 προσφεύγει σὸν ΟΗΕ με αίτημα τὴν αὐτοδιάθεση τῆς Κύπρου, που ἐνῶ γίνεται σχεδὸν καθολικά δεκτό, δεν ὑποστηρίζεται από τὴς δυνάμεις του λεγόμενου ἐλευθέρου κόσμου (βλ. Ἀμερικῆ), με ἀποτέλεσμα η ἀπόφαση των Ἠνωμένων Ἐθνῶν να μὴν ἔχει κανένα πρακτικό ἀποτέλεσμα.

Έτσι, οί Κύπριοι ὀδηγοῦνται σὸν ἐνοπλο ἀγώνα με τὴν δημιουργία τῆς ΕΟΚΑ (Ἀπρίλιος 1955). Η Ἀγγλία ἀντιδρᾷ από τὴν ἀρχή πολὺ βίαια και τὸν Ἀύγουστο του 1955 συγκαλεῖ σὸ

Λονδίνο τὴν τριμερῆ διάσκεψη Ἀγγλίας, Ἑλλάδος και Τουρκίας, χωρίς τὴν συμμετοχή τῆς Κύπρου. Έτσι, οί Τούρκοι που εἶχαν, ὅπως εἶδαμε, παραιτηθὴ από κάθε διεκδίκηση σὴν νῆσο, ἀναδεικνύονται σὲ καθοριστικὸ παράγοντα για τὸς μελλοντικούς σχεδιασμούς. Ὁργανώνουν μάλιστα ὡς ἀντίποινα σὴν Κων/πολη και σὴν Σμύρνη τὰ Σεπτεμβριανὰ του 1955, που ὀδηγοῦν σὴν μαζική σχεδὸν ἐκδίωξη των Ἑλλήνων από τὴν Πόλη.

Στὸ μεταξύ, ὁ ἔθνικοαπελευθερωτικός ἀγώνας των Κυπρίων συνεχίζεται με τὴν ἠρωϊκή αὐτοθυσία των παλληκαριῶν και τὸς Ἀγγλους να ἀντιδρῶν με τὴν στυγνὴ ἐκτέλεση των ἀγωνιστῶν και τὴν ἐξορία των «κεφαλῶν». Τέλος, τὸ 1959 ὑπογράφονται οί συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου, με τὴς ὁποῖες δημιουργεῖται ἀνεξάρτητο μὲν κράτος, με τὴν παρουσία ὅμως στρατιωτικῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων, Ἀγγλίας, Ἑλλάδος, Τουρκίας. Για να ἀντιληφθὴ κανεῖς πόσο δυσχερῆς καθίστατο ή διακοβέρνηση, χρειάζεται να ἀναφέρῃ ὅτι, ἐνῶ οί Κυπριομουσουλμάνοι ἀποτελοῦσαν τὸ 18% του πληθυσμοῦ, ἐν τούτοις εἶχαν από τὸ σύνταγμα δικαίωμα συμμετοχῆς σὴν διοίκηση κατὰ 30% (!), δυνατότητα ἀσκήσεως βέτο κ.ο.κ. Λόγω τῆς δυσλει-

τουργίας ὁ Μακάριος ζήτησε τροποποίηση του συντάγματος σὲ 13 σημεία (1963), ή Τουρκία ὅμως ἐνθάρρυνε τὸς Κυπριομουσουλμάνους να ἀποχωρήσουν από τὸ Κοινοβούλιο, δημιουργήθηκε τεχνητὴ ἔνταξη και ἐκδηλώθηκε ή πρώτη κινητικότητα των Τούρκων στα βόρεια τῆς Κύπρου.

Τὰ γεγονότα από κεί και πέρα εἶναι λίγο ὡς πολὺ γνωστά. Οί πολιτικές ἀνωμαλίες σὴν Ελλάδα και οί ἀπροκάλυπτες ἐξῶθεν παρεμβάσεις ὠδήγησαν σὴν ἐγκαθίδρυση τῆς ἀμερικανόφιλης χούντας των συνταγματαρχῶν, που ἐνθάρρυνε τὴν ὑπονομευτική σὲ βάρος του Μακαρίου δρᾷση τῆς ΕΟΚΑ Β' και προκάλεσε τὴν ἀπόβαση σὴν Μεγαλόνησο των Τούρκων τὸ 1974. Ἐκτοτε, ἔχουμε παράνομη κατοχή τῆς νῆσου, ἀνακήρυξη του ψευδοκράτους, ἔθνολογική ἀλλοίωση του πληθυσμοῦ με τὴν μεταφορὰ «κουβαλητῶν» από τὴν Τουρκία και κατὰ τ' ἄλλα προσπάθειες για τὴν ἐπίλυση του Κυπριακοῦ, χωρίς ὅμως τὴν ἄρση τῆς παρανομίας.

Γι' αὐτὸ και ὅλα τὰ σχέδια ἐπιλύσεως ἔχουν ὡς βάση τὴν διχοτόμηση τῆς νῆσου, με κυριώτερο τὸ περίφημο σχέδιο Ἀνάν που ἀπορρίφθηκε από τὸν κυπριακό λαὸ τὸν Ἀπρίλιο του 2004. Ὅμως, ὁ κυπριακὸς λαὸς ἔχει σὸ μεταξύ βαθιὰ πληγῆ και τὸ ἐρώτημα εἶναι: Θὰ συνεχίση να ἀντιστέκεται, σεβόμενος τὴς θυσίες των ἀγωνιστῶν τῆς ΕΟΚΑ ή θὰ ὑποκύψη στα νέα δολερὰ σχέδια που ἐτοιμάζονται, με σκοπὸ τὴν διάλυση τῆς νῆσου και τὴν ὑπαγωγή τῆς σὴν ἐπιρροή των νεοαποικιοκρατῶν;

Τὸ «ἐμπόδιο» του Filioque καί ή ἄρση αὐτοῦ

Παναγιώτη Γ. Μπούμη,
Ομότ. Καθηγητὴ Παν/μίου Ἀθηνῶν

Μέχρι τώρα ή διαφωνία και ή διαμάχη σὸ θέμα του Filioque (=καί ἐκ του Υἱοῦ) μεταξύ Ἀνατολῆς και Δύσεως βασιζόταν σὴν ἔννοια και σὴν χρησιμοποίηση του ῥήματος **ἐκπορεύεσθαι**. Αὐτὴ ὅμως ή ἐξέταση θὰ λέγαμε ὅτι εἶναι ἀτελής και ἔλλιπης. Καί τούτο γιατί τὸ **ἐκπορεύομαι** παίρνει διάφορες ἔννοιες και ἐρμηνείες, ἀναλόγως βέβαια και με τὴς προθέσεις, οί ὁποῖες τὸ συνοδεύουν.

Έτσι, ὅταν τὸ «ἐκπορεύομαι» τὸ συνοδεύει ή πρόθεση **παρὰ** ή **ἐκ**, τότε σημαίνει προέρχομαι, πηγάζω, ἔχω τὴν ἀφετηρία, ἔχω τὴν ἀρχή. Καί συμβαίνει αὐτὸ, γιατί ή πρόθεση **ἐκ** σημαίνει τὴν ἄμεση προέλευση, τὴν ἄμεση καταγωγή, τὴν πηγῆ, τὴν ἀρχή ἐνὸς ὑποκειμένου ή ἀντικειμένου ἀπὸ ἄλλο. (Φυσικά μιλάμε για τὴν ἐποχή που γράφτηκε ή Καινὴ Διαθήκη και ή ἑλληνική γλῶσσα ἦταν πλούσια με τὴς λεπτές διακρίσεις τῆς).

Ἀντιθέτως, ὅταν τὸ «ἐκπορεύεται» συνοδεύεται με τὴν πρόθεση **ἀπὸ**, τότε σημαίνει ἐξέρχεται, διέρχεται, ἀποστέλλεται. Καί συμβαίνει αὐτὸ, γιατί ή πρόθεση **ἀπὸ** σημαίνει τὴν ἔμμεση προέλευση ή καταγωγή ἐνὸς προσώπου ή πράγματος ἀπὸ ἄλλο¹. Θὰ λέγαμε ὅτι ἀπλῶς διέρχεται αὐτὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο, χωρίς να πηγάζει ή να ἔχει τὴν ἀρχή του και τὴν ἀφετηρία του σ' αὐτὸ. Έτσι, φθάνει σὲ μᾶς, κάνει τὴν ἐμφάνισή του ὄχι ἀπ' εὐθείας, ἀμέσως ἀπὸ τὴν πηγῆ του, ἀλλὰ ἐμμέσως, δια μέσου ἄλλου, δια μέσου μεσολαβητῆ, μεσίτη, ἀφοῦ δηλαδή διέλθει ἀπὸ ἄλλο πρόσωπο ή πράγμα.

Κάτι ἀνάλογο συμβαίνει και στα Λατινικά τῆς ἐποχῆς τους (ὄχι στα σημερινὰ Ἰταλικά). Έτσι, τὸ ἀντίστοιχο του ἑλληνικοῦ ρηματικοῦ τύπου «ἐκπορεύεσθαι», δηλ. τὸ *procedere*, ὅταν συνοδεύεται με τὴν λατινική πρόθεση **ex** σημαίνει «προέρχεται», «πηγάζει», ἔχει τὴν ἀφετηρία του, σημαίνει δηλαδή τὴν ἄμεση, ἀπ' εὐθείας καταγωγή και προέλευση. Ἀντιθέτως, ὅταν συνοδεύεται, ὅταν συντάσσεται με τὴν πρόθεση **a** (**ab**), τότε σημαίνει «ἐξέρχεται», «διέρχεται», «ἀποστέλλεται». Καί συμβαίνει αὐτὸ, γιατί ή μὲν πρόθεση **ex** σημαίνει, ὅπως και στα ἑλληνικά ή **ἐκ**, τὴν ἄμεση, ἀπ' εὐθείας καταγωγή και προέλευση, ἐνῶ ἀντιθέτως ή πρόθεση **a** (**ab**) σημαίνει τὴν ἔμμεση προέλευση ή καταγωγή², ὅπως στα ἑλληνικά ή **ἀπὸ**.

Αὐτὰ πρέπει να ἔχει ὑπ' ὄψη του ὁ κάθε χριστιανός, ἀν θέλει εὐλοκρινῶς να κατανοήση πῶς δημιουργήθηκε τὸ πρόβλημα του Filioque, ὅπως θὰ δοῦμε κατωτέρω, και πῶς μπορούμε να ὀδηγηθοῦμε σὴ λύση του με λίγη καλὴ θέληση.

Κατὰ πρότυπον, πρέπει να σημειωθὴ ὅτι τὰ πράγματα στράβωσαν ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δηλαδή: Στὴς πρώτες μεταφράσεις τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀπὸ τὸ ἑλληνικό πρωτότυπο σὴν λατινική γλῶσσα ή πρόθεση **παρὰ** (= **ἐκ**) («τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ **παρὰ** του Πατρὸς ἐκπορεύεται» Ἰω. 15,26), ἀντὶ να ἀποδοθὴ με τὴν ἀντίστοιχη πρόθεση **ex**, που σημαίνει τὴν ἄμεση προέλευση, ἀποδόθηκε με τὴν πρόθεση **a** (= ἀπὸ), που σημαίνει τὴν ἔμμεση προέλευση. Έτσι, με αὐτὴν τὴν ἐντύπωση ἔμεναν παρασυρόμενοι οί ἀναγνώστες του λατινικοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Με αὐτὴν τὴν ἐντύπωση φαίνεται ὅτι ἔμειναν οί Λατίνοι ἀκόμη και ὅταν ἀργότερα ή Β' Οἰκουμενική Σύνοδος (381μ.Χ.) διατύπωσε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως και ὀρθῶς ἔθεσε τὴν πρόθεση **ἐκ** και **ex** (σὸ Ἑλληνικό «τὸ ἐκ του Πατρὸς ἐκπορεύομενον» και σὸ Λατινικό «*qui ex Patre procedit*»). Καί τότε φαίνεται δεν ἀντιλήφθηκαν τὴν διαφορά τῆς ἔννοιας και σημασίας των σχετικῶν προθέσεων **ἐκ** και **ἀπὸ** ή **ex** και **a**, ἔχοντας κατὰ νοῦ τὴν ἔμμεση ἐνέργεια του **a** (= ἀπὸ) που ὑπῆρχε σὴν μετάφραση τῆς Καινῆς Διαθήκης. Έτσι, χωρίς πολλή σκέψη πρόσθεσαν σὸ λατινικό Σύμβολο και τὸ Filioque, ἀν και, τὸ τονίζουμε, τὸ λατινικό Σύμβολο εἶχε τὸ **ex**. Καί αὐτὸ τὸ ἔπραξαν και παρασύρθηκαν, γιατί ή ἔμμεση ἀποστολή, προέλευση, καταγωγή πράγματι γίνεται (εἶναι) ἀπὸ τὸν Υἱό. Καί αὐτὴ ή ἀπροσεξία, παραδρομὴ και παρεκτροπή σὴν συνέχεια ἦταν εὐκολο να γίνει και ἀπὸ τὸς μὴ γνωρίζοντες καλά τὰ λατινικά νεότερους Εὐρωπαίους, ἐκτός των ἄλλων και γιατί στὴς δικές τους θυγατρικές γλῶσσες δεν ὑπάρχουν αὐτὲς οί λεπτές διακρίσεις με τὴς σχετικές προθέσεις.

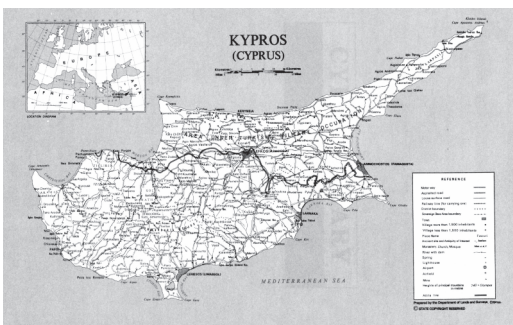
Βεβαίως, δεν μπορούμε να ἀρνηθοῦμε ὅτι συνετέλεσαν σ' αὐτὴν τὴν λανθασμένη προσθήκη και διάφοροι γεωπολιτικοί λόγοι ἐκ μέρους των Φράγκων, ὅπως ἰσχυρίζονται πολλοί ἱστορικοί. Ὅμως, τονίζουμε ὅτι τὸ γλωσσολογικό θέμα εἶναι ἐκεῖνο που ἐνέπλεξε τὰ πράγματα ὡς ἕνα ἐσφαλμένο θεωρητικὸ ὑπόβαθρο. Καί ἐν συνεχείᾳ ἐνέπλεξε και τὸς Δυτικούς σ' αὐτὴν τὴν δυσάρεστη για ὅλους τὸς χριστιανούς ἐξέλιξη, κατὰ ληξη και κατάσταση.

Κατόπιν τούτων, ή λύση (ή ἄρση του ἐμποδίου) και ή διέξοδος καθίσταται εὐχερέστατη, ἀλλὰ και ἀναγκασιότατη. Αφήνουμε τὸ λατινικό Σύμβολο τῆς Πίστεως, ὅπως ἦταν ἐξ ἀρχῆς, ἀφαιρώντας ἀπλῶς τὸ Filioque και ἀντικαθιστοῦμε τὴν πρόθεση **a** με τὴν πρόθεση **ex** σὸ λατινικό κείμενο του Εὐαγγελίου (Ἰω. 15,26).

Καί στὴς ἀντίστοιχες μεταφράσεις στα ἄλλα γλωσσικά ἰδιώματα ἐπακολουθεῖ ή ἀνάλογη διόρθωση, κατὰ λέξη ή κατὰ τὸ νόημα, ἐφ' ὅσον γνωρίζουμε τὴς σχετικές ἔννοιες, καθώς και τὰ ὑπάρξαντα και ὑπάρχοντα αἷτια και αἰτιατὰ τῆς παρεκκλίσεως.

¹ Περί των διακρίσεων αὐτῶν μορεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος να ἀνατρέξει στα Συντακτικά των Ἀχ. Τζαρτζάνου, σσ. 78,80,83, Κων. Κατεβαῖνη, σσ. 55-56,66, J. Humbert - Γ. Κουρμούλη, σ. 302.

² Βλ. και J. Humbert - Γ. Κουρμούλη, ὀπ. παρ., σσ. 290 και 295. Πρὸβλ. και Θ. Α. Κακριδῆ, *Γραμματική τῆς Λατινικῆς Γλῶσσης*, σσ. 99 και 163-165 ὡς και Ἀντ. Βράκα, *Ἡ Γραμματικὴ του Λατινικοῦ λόγου*, σσ. 178 και 185 ὡς και 179 και 187.



Για να βγοῦμε ἀπὸ τὴν κρίση

Μέλη και φίλοι τῆς Ἑλληνικῆς Χριστιανοκοινωνικῆς Ἐνώσεως (Ε.Χ.Ε.) μετὰ ἀπὸ ἐπανελημμένες συσκέψεις καταλήξαμε στὴς παρακάτω προτάσεις, για να βγη ή χώρα μας ἀπὸ τὴν πολὺπλευρη κρίση:

- Νὰ γίνῃ ἀναστολή πληρωμῆς του χρέους.
- Νὰ βεβαιωθὴ τὸ ὕψος και ή ὕψη του χρέους.
- Νὰ κινητοποιηθοῦν οί Ἑλληνες του ἐξωτερικοῦ.
- Νὰ κινητοποιηθοῦν ἐπίσης οί πολλοί Φιλέλληνες δια τῆς παροχῆς πρὸς αὐτοῦς δελτίου φιλελληνικῆς ιδιότητος με κάποιες διευκολύνσεις και με τὴν καταβολή ἐκ μέρους των κάποιας συνδρομῆς.
- Νὰ ἐκδοθοῦν μακροπρόθεσμα ὁμόλογα ἰσόποσα πρὸς τὴς μονάδες του ευρώ πρὸς ἐσωτερική χρήση.
- Νὰ ἰδρῶθῃ κοινωνική τράπεζα πρὸς διευκόλυνση των ἀπόρων δανειοληπτῶν και

πρὸς ἀποφυγὴ τῆς ἀρπαγῆς των περιοριστῶν των ἀπὸ ξένα ή ντόπια ἐκμεταλλευτικά κέντρα.

ζ) Νὰ συσταθοῦν τοπικές ἀλληλοβοηθητικές ὁμάδες πρὸς κοινή δρᾷση και συναντίληψη, σὴν λειτουργία των ὁποῖων πολυάπλως μπορούν να συμβάλλουν οί κατὰ τόπους ἐνορίες, φτάνει να υἰοθετήσουν τὴν ὀργανωμένη δρᾷση και ὄχι μόνον τὴν ἐλεημοσυνιακή τακτική.

η) Νὰ ἀναβαπτιστοῦμε ὅλοι σὸ ἑλληνορθόδοξο, δημοκρατικό και κοινοτικό πνεῦμα και να ἐκλέξουμε τίμια, πιστὰ και ἱκανὰ πρόσωπα, για να ἀναλάβουν τὴς παραπάνω διαδικασίες, ὡστε να βγη ὁ τόπος ἀπὸ τὴν πολὺπλευρη κρίση και να ὀδηγηθὴ σὲ ἀνάπτυξη και πρόοδο για τὴν κοινή σωτηρία.

Πληροφορίες και προτάσεις: Ε. Χ. Ε., Ζήνωνος 3, τηλ.: 210 5231758, κινητό: 6936 901606, e-mail: btsoupras@gmail.com.

Τῆ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά

Στό προηγούμενο φύλλο παρακολουθήσαμε τὴν ἀνηφορική πορεία πρὸς τὸν Ἅγ Νικόλα ἐνὸς ἐνδεκάχρονου παιδιοῦ μαζί με κάποιον καλοσυνάτο κύριο, τὸν κυρ-Ἀνδρέα, καὶ τὴν ἀφήγηση τοῦ μικροῦ γιὰ τὴν ὁμιλία τοῦ περιφήμου Μητροπολίτη Ἡλείας κατὰ τὴν ἀνοιξη τοῦ 1941.

Κάποια στιγμή ὁ κυρ-Ἀνδρέας ρωτᾷ τὸν μικρό: «Βλέπω ὅτι ἔχεις μεγάλο σεβασμὸ στὸν Ἅγιο, δὲν εἶναι ἀλήθεια;» «Ναί, ἔχω. Γιατί στοὺς προσκύνημα αὐτὸ με βάπτισαν τὴν ἀνοιξη τοῦ 1935. Ὅπως ξέρεις, στοὺς πανηγύρι κάθε μητέρα πού ἔχει τὰξὶ τὸ παιδί της στὸν Ἅγιο τὸ φέρνει στὴν χάρη Του καὶ τὸ τοποθετεῖ μπροστὰ στὴν εἰκόνα του. Τότε, ὅποιος ἢ ὅποια προλάβει

ἀπὸ τοὺς ἄλλους προσκυνητές, πλούσιος ἢ φτωχός, τὸ παίρνει στὴν ἀγκαλιά του καὶ γίνετα ἀνάδοχός του. Ἔτσι ἔκανε καὶ ἡ μάνα μου. Ἐμένα με ἄρπαξε μιὰ προσφυγίνα πού μένει στὴν Πάτρα καὶ με ὠνόμασε Βασίλη, ὄνομα πού δὲν ἔχει καμμιά σχέση με τὸ σὸί κανενὸς ἀπ' τοὺς γονεῖς μου, ἀλλὰ μοῦ τὸ ἔδωσε πρὸς τιμὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου πού καταγόταν ἀπὸ τὴν πατρίδα της καὶ συγκεκριμένα τὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας. Τὴν εὐχαριστῶ πολύ, γιατί ἀγαπῶ τὸν Ἅγ-Βασίλη, διότι ἦταν σοφὸς καὶ ἀγαποῦσε τὰ παιδιά.

Κάθε χρόνο ἐρχόμαστε στὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Νικολάου πού βαπτίστηκα γιὰ νὰ παίρνω δύναμη καὶ φωτισμό. Ὅσα μάλιστα χρήματα ἐξοικονομῶ τὰ δίνω ὄχι γιὰ γλυκὰ καὶ παιχνίδια ἀλλὰ σὲ βιβλιάρια πού ἔχουν τὸν βίο καὶ τὴν πολιτεία τῶν Ἁγίων». «Μπορεῖς καὶ τὰ διαβάξεις τόσο μικρός;» ρώτησε ὁ κυρ-Ἀνδρέας. «Ἄν μπορῶ, λέει! Ὡσπου νὰ γυρίσω στοὺς χωριὸ μου τὰ ἔχω ρουφήξει καὶ μόλις φτάσω τὰ διηγούμαι στὴν μάνα μου καὶ σὲ ἄλλους γνωστούς. Ἔτσι, τὰ θυμᾶμαι καλύτερα». «Τί σοῦ ἔχει κάνει μεγαλύτερη ἐντύπωση ἀπὸ τὸν βίο τοῦ Ἁγίου Νικολάου;». «Ὅτι ἔκανε μεγάλες νηστείες, ὅτι μελετοῦσε καὶ τηροῦσε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὑποστήριξε τὴν ὀρθόδοξη πίστη στὴν Α' Οἰκουμένη Σύνοδο, ὅτι ὑπερασπίστηκε ἀνθρώπους πού δικάζονταν ἀδίκως, ὅτι πάντρεψε τρεῖς φτωχὲς καὶ παρασυρμένες κοπέλες καὶ ὅτι σφάζει τοὺς ναυτικούς. Ἦταν δηλαδὴ ἀνθρώπος με ἅγιο βίο καὶ δίκαιη πολιτεία, γεμάτος ἀπὸ ἀγάπη». «Εὐγε!», λέει ὁ κυρ-Ἀνδρέας καὶ

προσέθεσε: «Μὴν μοῦ πῆς ὅτι θυμᾶσαι καὶ τὸ ἀπολυτικό του;». «Ἀμέ!», λέει ὁ μικρός, «Νὰ τὸ πῶ;». Καὶ χωρὶς νὰ περιμένει ἀπάντηση, ξεκίνησε: «Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξε σε τὴν ποιμνὴ σου τῶν πραγμάτων ἀλήθεια. Διὰ τοῦτο ἐκτίσω τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεία τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρόσβενε Χριστῶ τῷ Θεῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

«Ρέ μπράβο! Ὀλόσωστα καὶ καθαρά! Μὴν μοῦ πῆς τώρα πὼς καταλαβαίνεις καὶ τί λέει;», εἶπε ὁ κυρ-Ἀνδρέας. «Γιατί ὄχι;», ἀπάντησε ὁ μικρός. «Σὲ παρακαλῶ ὅμως νὰ με βοηθήσεις καὶ ἐσὺ νὰ τὸ καταλάβω καλύτερα. Σύμφωνοι;» «Σύμφωνοι!», λέει ὁ

μπαρμπας. Καὶ ὁ μικρὸς ἄρχισε: «Μὲ τὸ τροπᾶριο αὐτὸ λέμε στὸν Ἅγιο ὅτι ἡ πραγματικότητα τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας του τὸν ἀνέδειξε στὴν ποιμνὴ του κανόνα, δηλαδὴ παράδειγμα πίστεως, εἰκόνα πραότητος, διδάσκαλο τῆς ἐγκρατείας. Γι' αὐτὸ «ἐκτίσες με τὴν ταπεινώσει σου ὑψηλά καὶ με τὴν φτώχεια σου πλούσια». Ἐδῶ, ὅμως, μπαρμπας, θέλω νὰ με βοηθήσεις. Ὁ βίος πού ἔχω διαβάσει δὲν λέει ὅτι ὁ Ἅγ-Νικόλαος ἔχτισε ψηλά παλάτια. Πὼς τὸ τροπᾶριό του μιλά γι' αὐτά;».

Ὁ κυρ-Ἀνδρέας χαμογέλασε μετὰ τὴν ἐρώτηση τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ εἶπε: «Ἐκεῖνο τὸ «ἐκτίσω» πὼς γράφεται, μικρέ, με «ἠ» ἢ με «υ»;» «Εἰλικρινά, δὲν τὸ θυμᾶμαι, μπαρμπας. Σὲ παρακαλῶ, βοηθήσέ με!», «Ἄκου, λοιπόν;», εἶπε ὁ κυρ-Ἀνδρέας, «τὸ «ἐκτίσω» γράφεται με «ἠ» καὶ δὲν εἶναι ἀόριστος τοῦ «χτίζω», ὅποτε θὰ ἔκανε «ἐκτίσες» με «υ», ἀλλὰ ἐνὸς ἄλλου ρήματος τοῦ «κτῶμαι» (=ἀποκτῶ), πού ὁ ἀόριστός του κάνει «ἐκτίσάμην, ἐκτίσω, ἐκτίσατο...». Ἐπομένως, λέμε στὸν Ἅγιο ὅτι με τὴν ταπεινώσει του ἀπέκτησε τὰ ὑψηλά πράγματα, δηλαδὴ τὰ οὐράνια, καὶ με τὴν φτώχεια του τὰ πλούσια πράγματα, δηλαδὴ τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ τὸν παράδεισο. «Σὲ εὐχαριστῶ, κυρ-Ἀνδρέα», λέει με συγκίνηση ὁ μικρός, «καιρὸ με βασάνισε ἡ φράση αὐτή. Γι' αὐτὸ θέλω νὰ σπουδάσω, ὥστε νὰ καταλαβαίνω τὰ ἅγια λόγια καὶ νὰ τὰ ἐξηγῶ καὶ σὲ ἄλλους, ὅπως κάνω τώρα με τοὺς βίους καὶ τὴν πολιτεία τῶν Ἁγίων».

(ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὑπὸ ἔκδοση βιβλίον «Δυὸ καλοκαίρια στὸ βουνό»)

Κλαψίγελο

Τί κούρεμα, τί γδάρισμα!

–Γιὰ σου, Μπέτυ.
–Καλῶς τὴν Τζοάννα.
–Ποῦ εἶναι ἡ Λίλυ;
–Εἶναι μαζί με τὴν Μήτση καὶ ψάχνουν γιὰ κούρεμα.
–Ποιά κούρεμα; Αὐτὰ πού ἔκαναν οἱ βλάχοι παλιὰ στὰ πρόβατα;
–Ὁχι, καλέ, ἀστειεύεσαι ἀσφαλῶς. Ὁχι γι' αὐτά, γιὰ τ' ἄλλα.
–Γιὰ ποιά; Μήπως γι' αὐτὰ πού κάνουμε τὰ νέα κορίτσια;
–Ὁχι, καλέ, αὐτά. Σιγὰ μὴν ἀσχολοῦνται με τρίχες.

–Γιὰ ποιά λοιπὸν κούρεμα μιλάς;
–Γιὰ τὰ κούρεμα πού περιμένουμε νὰ μᾶς κάνουν οἱ πιστωτές μας, νὰ μᾶς κούρέψουν τὸ χρέος μας.
–Χά, χά. Καλέ, αὐτοὶ δὲν κούρεουν, μόνο γδέρουν. Πές τους νὰ μὴν χανουν τὸν καιρὸ τους, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ζητᾷ τὸ τομάρι τους.
–Εἶσαι πολὺ ἀπαισιόδοξη. Ἄλλωστε, τὸ γδάρισμα τοὺς εἶναι εὐκολότερο ἀπὸ τὸ κούρεμα. Ἄς τὸ δοκιμάσουμε κι αὐτὸ. **ἡ τσοῦχτρα**

Ἡ κατασκηνωτική περίοδος γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις στὴν Σκαφιδιά Ἡλείας θὰ εἶναι ἀπὸ 18 Ἰουλίου ἕως 15 Αὐγούστου. Ἡ καλοκαιρινὴ ἐκδρομὴ στὴν Ῥώμη καὶ Κάτω Ἰταλία θὰ γίνῃ κατὰ τὸ δευτέρω δεκαπενθήμερο τοῦ Αὐγούστου. Πληροφορίες στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6936 901606.

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλξεων

Ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες

Κατὰ τὸν μῆνα Μάιο, στὴν αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων, Ζήνωνος 3, β' ρ. στὴν Ὁμόνοια ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες ὁμιλίες:

Σάββατο 6 Μαΐου, με θέμα: «Ἡ γενικὴ παραλυσία προσώπων καὶ κοινωνίας καὶ τρόποι θεραπείας» ἀπὸ τὴν φιλόλογο-θεολόγο κ. Σοφία Μπερκη.

Κυριακὴ 14 Μαΐου, με θέμα: «Ἀνθρώπινη κοινωνικὴ ἐξέλιξη καὶ θεῖα Ἀποκάλυψη», ἀπὸ τὸν θεολόγο-κοινωνιολόγο κ. Β. Τσοῦπρα.

Ἐπικαιρὲς Ἐκδηλώσεις

Τὸ **Σάββατο 27 Μαΐου** στίς 7:00 μμ ἔλαβε χώρα μιὰ ὁμορφὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἄλωση στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγ. Μάρκου Εὐγενικοῦ στὰ Κάτω Πατήσια. Τὴν ἐκδήλωση προλόγισε ὁ π. Κύριλλος Κεφαλόπουλος, ὑπεύθυνος τῆς ἐνορίας, ἀναφερόμενος κυρίως στίς συνέπειες τῆς Ἀλώσεως. Ἀκολούθησε μιὰ σύντομη ὁμιλία ἀπὸ τὴν θεολόγο-φιλόλογο κ. Σοφία Μπερκη, με θέμα: «Γιατί ἔαλω ἡ Πόλις». Ἡ κ. Μπερκη τόνισε με ἔμφαση ὅτι οἱ ἴδιες συνθήκες πού ὠδήγησαν τότε στὴν Ἄλωση – οικονομικὴ παρακμὴ, κοινωνικὲς καὶ ιδεολογικὲς ἀντιπαραθέσεις στὸ ἐσωτερικὸ, ἐξωτερικὸ ἐχθροὶ – ὑπάρχουν καὶ σήμε-



ρα καὶ προοιωνίζουν μιὰ νέα ἄλωση, ἐκτὸς καὶ ἐὰν ἀφυπνιστοῦμε, ἐνεργοποιηθοῦμε καὶ

Ἡ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΥ

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

φωνοῦν στὴν προσπάθειά τους νὰ προσδιορίσουν τὸν τόπο τῆς ἀρχοντίας αὐτῆς. Ἄλλοι τὴν τοποθετοῦν κοντὰ στὴ Θεσσαλονίκη, ἄλλοι στὸν ποταμὸ Στρυμόνα καὶ ἄλλοι στὴν Μ. Ἀσία. Ὁ βιογράφος τοῦ βλέπει πίσω ἀπὸ τὴν ἐνέργεια αὐτῆ τοῦ Αυτοκράτορα τὸ χέρι τῆς Θεῖας Προνοίας, πού ἠθέλε νὰ προετοιμάσει τὸ Μεθόδιο γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο μεταξύ τῶν Σλάβων, γιὰ τὸ ὁποῖο τὸν προόριζε. Ἐπρεπε σιγὰ-σιγὰ νὰ μάθει τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν Σλάβων καὶ νὰ μνηθεῖ στα μυστικά τῆς γλώσσας τους. Παρέμεινε μιὰ δεκαετία στὴ διοίκηση καὶ μετὰ ἄλλαξε τὸ πολυτελὲς ἐνδύμα τοῦ διοικητοῦ με τὸ σκούρο καὶ φτωχὸ ἐνδύμα τοῦ μοναχοῦ στὴν Ἱ. Μ. τοῦ ἁγίου Πολυχρονίου στὸν Ὀλυμπο τῆς Βιθυνίας, ὅπου χρημάτισε καὶ ἠγούμενος. Στὸ ἴδιο μοναστήρι λίγο ἀργότερα προσέφυγε καὶ ὁ μικρότερός του ἀδελφός Κύριλλος καὶ ἀφιερῶθηκαν καὶ οἱ δύο στὴν προσευχὴ καὶ στὰ βιβλία.

Ὁ ἀδελφός τοῦ Μεθοδίου Κωνσταντίνος-Κύριλλος φοίτησε στὴ σχολὴ τῆς Μαγναύρας κοντὰ στὸ Μ. Φῶτιο καὶ τὸ Λέοντα τὸ Μαθηματικὸ στὴν Πόλη, ἐργάστηκε ὡς ἀρχαιοφύλακας, βιβλιοφύλακας, γραμματέας τοῦ Πατριαρχείου καὶ καθηγητῆς φιλοσοφίας στὴ Μαγναύρα. Πλὴν τῶν ἐλληνικῶν γνώριζε καλὰ λατινικά, εβραϊκά, σλαβικά, συριακά, ἀραβικά, ἐνῶ ἔμαθε καὶ τὴν τουρκόφωνη διάλεκτο τῶν Χαζάρων, τὴ σαμαρειτικὴ γλώσσα. Ὁ Κωνσταντίνος σε νεότατη μάλιστα ηλικία συμμετεῖχε καὶ σὲ ἄλλες, διπλωματικὲς, κυρίως ἀποστολές.

α) Στὴν ἀποστολὴ στους «Σαρακηνοὺς» δηλαδὴ τοὺς Ἀββασίδες Ἀραβες τοῦ χαλιφάτου τῆς Βαγδάτης τὴν περίοδο 855-856 σε ηλικία 28/29 ἐτῶν ὡς μέλος ἀντιπροσωπείας τοῦ Μ. Φωτίου, συμμετέχοντας στίς διαπραγματεύσεις γιὰ ἀνταλλαγὴ αἰχμαλώτων μεταξύ τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας καὶ τοῦ Χαλιφάτου, ἀλλὰ καὶ σε ὑψηλοῦ ἐπιπέδου θεολογικὲς συζητήσεις περὶ Ἁγίας Τριῶδος με Μουσουλμάνους θεολόγους στὴν Αὐλὴ τοῦ χαλιφῆ στὴ Σαμάρα. (συνεχίζεται)

συνεργαστοῦμε πρὸς ἀποφυγὴ τῶν ἀρνητικῶν συνεπειῶν, ὅσο εἶναι καιρὸς. Ἀκολούθησε ἀφιέρωμα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων, με θρήνους καὶ ἄσματα γιὰ τὴν Ἄλωση, στοὺς ὁποῖο συμμετεῖχαν σιγοτραγουδώντας καὶ οἱ παριστάμενοι. Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ π. Κύριλλος, ὑπογραμμίζοντας με τὴν σειρά τοῦ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐγκαιρῆς ἀφυπνίσεως καὶ τοῦ περάσματος ἀπὸ τὴν ἀδράνεια καὶ τὴν ἐξάρτηση ἀπὸ τὶς ξένες δυνάμεις τοῦ καιροῦ μας στὴν ἐνεργοποίηση καὶ στὴν ἐμπιστοσύνη στὸν Θεὸ καὶ στίς ἐγγενεῖς δυνάμεις τοῦ λαοῦ μας.

Τὴν **Δευτέρα 29 Μαΐου** στίς 7:00 μ.μ. πραγματοποιήθηκε ἡ ἐκδήλωση τῶν Ἐπάλλξεων γιὰ τὴν Ἄλωση στὴν κεντρικὴ αἴθουσα



τῶν Ζήνωνος 3. Προηγήθηκε ὁμιλία ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνο κ. Β. Τσοῦπρα, ὁ ὁποῖος παραλλήλισε τὶς τότε ἀρνητικὲς συνθήκες με τὶς σημερινὲς δυσχερεῖς καταστάσεις πού ὠδηγοῦν ἐμᾶς καὶ τὴν πατρίδα μας σὲ μιὰ προοδευτικὴ ἄλωση. Στὴν συνέχεια, ἀκολούθησε τὸ μουσικὸ ἀφιέρωμα ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλξεων, ἐνῶ ἡ κ. Γιαννακοπούλου, μουσικός, ἀπήγγειλε με στόμφο σχετικὰ ποιήματα. Τὴν ἐκδήλωση τίμησε με τὴν παρουσία τοῦ ὁπαλαίμαχος κληρικὸς π. Ἰωάννης Διώτης, πού προέτρεψε σὲ πίστη καὶ ἀγῶνα, γιὰ τὰ ὁποῖα συμφώνησαν καὶ ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἐτήσιο μνημόσυνο

Τὸ **Σάββατο 13 Μαΐου** στὴν Ἱ. Μ. «Παναγία ἢ Πάντων Χαρὰ» Κορινθίας τελέστηκε τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ γέροντος Προκοπίου, τοῦ κτήτορος τῆς Μονῆς αὐτῆς ὡς καὶ τῆς παρακειμένης μονῆς τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ πνευματικοῦ πάρα πολλῶν χριστιανῶν, ἰδιαίτερος νέων. Ἡ συμμετοχὴ στὴν τέλεση τοῦ μνημοσύνου τριῶν Μητροπολιτῶν, πλειάδος πρεσβυτέρων καὶ πλήθους πιστῶν σχεδὸν ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα φανερώουν τὸν σεβασμὸ πού ἔχει καὶ ἀκόμη χαίρει ὁ συνετός καὶ φιλόσοργος π. Προκόπιος. Ἄς εἶναι μακάριος καὶ ἄς πρεσβεύῃ γιὰ ὅλους ἐμᾶς πού εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ τὸν γνωρίσουμε καὶ γιὰ ὄλον τὸν κόσμον.

Ἀρωγὲς γιὰ τὶς Ἐπάλλξεις

Χοντάσης Δημήτριος	50€
Καράτζαλης Γεώργιος	10€
Καρακάσης Κωνσταντίνος	10€
Παναγιωτόπουλος Εὐάγγελος	5€
Κονταξῆς Θεόδωρος	10€
Γεωργίου Ἰωάννης	5€
Γεωργοπούλου Σόφη	7€

Διαδόστε καὶ στηρίξτε τὶς Ἐπάλλξεις

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ
καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλλξεις»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρα,
Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr
ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορὲς- Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ